

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20C/22/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116201607
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3116201607.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v právnej veci žalobcu KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., IČO: 24785199, so sídlom Hradec Králové, Československé armády954/7, Česká republika, právne zastúpeného Advokátska kancelária Gallo s.r.o., so sídlom Martin, Jilemnického 30, proti žalovanej M. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. L., X. P. X/X, štátnej občianky SR, v konaní o zaplatenie 599,54 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovanej súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou podanou dňa X.X.XXXX požiadal súd, aby žalovanú zaviazal zaplatiť mu sumu XXX,XX Eur spolu s úrokom z omeškania výške 8,50 % ročne zo sumy XXX,XX M. od XX.X.XXXX do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa XX.X.XXXX právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. (ďalej tiež „SLSP, a.s.“) uzavrel so žalovanou zmluvu o sporožirovom účte č. XXXXXXXX a dňa XX.XX.XXXX uzavreli tie isté zmluvné strany zmluvu o kontokorentnom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie povoleného prečerpania k bežnému účtu. Pôvodný veriteľ sa zaviazal poskytnúť povolené prečerpanie tým spôsobom, že bude realizovať platobné príkazy žalovanej alebo výbery hotovosti z účtu žalovanej aj vtedy, ak nebude existovať žalovanej pohľadávka voči predchodcovi žalobcu, ktorá vznikne v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech účtu žalovanej alebo vkladom hotovosti. Žalovaný sa zaviazal splácať povolené prečerpanie predchodcovi žalobcu formou započítania pohľadávky proti pohľadávke žalovanej z jej účtu, a to vždy v momente kedy sa pohľadávky kryjú. Súčasťou úverovej zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky (ďalej tiež „VOP“), s ktorými žalovaná vyslovila súhlas podpisom zmluvy. Predchodca žalobcu svoj záväzok splnil riadne a včas, t.j. žalovanej poskytol povolené prečerpanie k jej bežnému účtu. Nakoľko žalovaná využil možnosť prečerpania svojho bežného účtu, avšak svoj záväzok na vrátenie povoleného prečerpania pôvodnému veriteľovi nespĺnila riadne a včas, právny predchodca žalobcu listom zo dňa XX.X.XXXX odstúpil od zmluvy a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy. Celkový dlh žalovanej je ku dňu podania žaloby v sume XXX,XX Eur a predstavuje celkovú pohľadávku postúpenú na žalobcu, ktorá pozostáva z istiny vo výške XXX,XX M., úroku vo výške X,XX M. a úroku z omeškania vo výške XX,XX M.. L. XX.XX.XXXX uzatvoril právny predchodca žalobcu a žalobca zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej prešla pohľadávka z predmetnej zmluvy na žalobcu, o čom bola žalovaná upovedomená oznámením o postúpení pohľadávky.

2. Žalobca v podaní zo dňa X.XX.XXXX na výzvu súdu uviedol, že žalovanej bol na základe predmetnej zmluvy o kontokorentnom úvere poskytnutý úverový rámec vo výške XXX,XX Eur a z výpisu z účtu vyplýva, že zostatok na účte ku dňu XX.X.XXXX bol mínus XXX,XX Eur. Žalobca na výzvu súdu v podaní zo dňa X.X.XXXX uviedol, že odstúpenie od zmluvy bolo zasielané formou obyčajnej listovej zásielky a

preto právny predchodca žalobcu nedisponuje doručenkou. Poukázal na ust. bodu 10.3. VOP, v zmysle ktorých pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručenú v tuzemsku treť deň po jej odoslaní, a to aj vtedy ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo sa zásielka vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, banka zasiela písomnosti v poštovom styku vo forme obvyčajnej listovej zásielky. Ďalej poukázal žalobca na ust. bodu 19.16. VOP, v zmysle ktorého klient súhlasí s tým, že banka môže kedykoľvek postúpiť pohľadávku, pričom táto dohoda je v súlade s ust. § 89 ods. 1 Zákona o bankách a preto je dovolená a v súlade so zákonom a túto vec riešil Krajský súd v Prešove v uznesení sp. zn. 9Co 145/2015 zo dňa 5.10.2016, a v rozsudku sp. zn. 11Co 11/2015 zo dňa 25.8.2016.

3. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila, napriek tomu, že jej bola doručená žaloba s výzvou na vyjadrenie.

4. Vec bola prejednaná podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu, žalovanej. Neprítomnosť žalobcu ospravedlnil jeho právny zástupca. Strany boli na pojednávanie riadne a včas predvolané. Žalovanej súd doručil predvolanie na pojednávanie na adresu jej trvalého pobytu evidovanú v Registri obyvateľov SR postupom podľa § 106 ods. 1 písm. a/ CSP, pričom zásielka sa od nej vrátila neprevzatá, a považuje sa za doručenú dňom jej vrátenia súdu podľa § 111 ods. 3 CSP. Strany o odročenie pojednávania nežiadali.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením výpisu z obchodného registra ohľadom žalobcu, zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa XX.XX.XXXX, dodatku č. 1 k zmluve o bežnom účte zo dňa 25.10.2005, zmluvy o vydaní a používaní bankovej platobnej karty zo dňa XX.X.XXXX, zmluvy o vydaní a používaní karty zo dňa XX.X.XXXX, zmluvy o sporožirovom účte zo dňa XX.X.XXXX, zmluvy o vydaní a používaní bankomatových kariet k sporožirovému účtu zo dňa XX.XX.XXXX, odstúpenia od zmluvy zo dňa XX.X.XXXX, všeobecných obchodných podmienok SLSP, a.s., oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa XX.XX.XXXX, predžalobnej výzvy zo dňa XX.X.XXXX, podaní žalobcu zo dňa X.XX.XXXX, 6.4.2017, výpisu z úveru, správy Registra obyvateľov SR, a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Žalovaná ako dlžníka uzavrela dňa XX.XX.XXXX so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXX, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanej kontokorentný úver s úverovým rámcom XX.XXX,- Sk. Úroková sadzba bola stanovená na 12,15% ročne. Splatnosť úrokov bola dojednaná mesačne ku koncu mesiaca. Konečná splatnosť bola dojednaná na XX.XX.XXXX. V čl. II bod 1 zmluvy sa veriteľ zaviazal poskytnúť úver takým spôsobom, že bude realizovať príkazy žalovanej na prevod a výbery peňažných prostriedkov z účtu uvedeného v čl. I Zmluvy, t.j. sporožirového účtu žalovanej č. XXXXXXXXXXX/XXXX aj v prípade, keď nebude existovať pohľadávka žalovanej k účtu. V čl. III záverečných ustanoveniach bolo dojednané, že doba trvania zmluvy sa predlžuje vždy o dobu 1 roka, ak dlžník neoznámí najneskôr v lehote 1 mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy, že nemá na predĺžení záujem. Podľa čl. III bod 5 zmluvy sú súčasťou zmluvy všeobecné obchodné podmienky SLSP, a.s. (VOP), s ktorými sa dlžník oboznámil a podpisom zmluvy vyslovil s nimi súhlas.

7. Podľa článku 7.6.1. písm. d) VOP, ak dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo ak klient prekročí výšku dohodnutého úverového rámca, môže banka vypovedať zmluvu alebo od nej odstúpiť. Odstúpením od zmluvy nezaniká záväzok klienta splatiť pohľadávku banky vrátane jej príslušenstva.

8. Z výpisu z účtu bolo zistené, že žalovaná bol v nepovolenom prečerpaní, nakoľko istina čerpaných peňažných prostriedkov dosiahla výšku 560,27 Eur, teda presiahla výšku úverového rámca XX.XXX,- Sk/XXX,XX Eur.

9. SLSP, a.s. listom zo dňa 11.6.2013 adresovanými žalovanej odstúpil od zmluvy o sporožirovom účte a zmluvy o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXX a vyzval žalovanú, aby do X dní od doručenia tohto listu uhradila veriteľovi na označený účet zostatok dlhu v sume XXX,XX Eur.

10. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 11.11.2014 oznámil SLSP, a.s. žalovanej, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.10.2014 bola postúpená na žalobcu pohľadávka voči žalovanej z predmetnej zmluvy o úvere.

11. Podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka Neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004 Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 102/2014 Z.z. účinného od 1.4.2015 Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004 Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004 Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka Ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z.z.“) Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka

zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

12. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 25.10.2005 bola medzi SLSP, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom uzavretá zmluva o kontokorentnom úvere podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Uvedená zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že obdobné zmluvy veriteľ uzatváral s dlžníkmi vo viacerých prípadoch, a z textu predmetnej zmluvy a všeobecných obchodných podmienok SLSP, a.s., ktoré boli vopred pripravené SLSP, a.s., nepochybne vyplýva, že žalovaná vstupovala do zmluvného vzťahu v postavení spotrebiteľa (vzhľadom na jej označenie ako fyzickej osoby nepodnikateľa) a obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvnila. Ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi úver do výšky úverového limitu, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o úvere a spotrebiteľ sa zaväzuje tieto vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené s úverom. Predmetnou zmluvou sa veriteľ zaviazal poskytnúť úver takým spôsobom, že bude realizovať príkazy žalovanej na prevod a výbery peňažných prostriedkov zo sporozírového účtu žalovanej aj v prípade, keď nebude existovať pohľadávka žalovanej k účtu a žalovaná sa zaviazala splatiť poskytnutý úver, mesačne platiť poplatky a úroky. Žalobca uplatnil proti žalovanej neuhradený zostatok tohto úveru.

13. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky proti žalovanej na základe predmetnej zmluvy o úvere. Aktívna vecná legitimácia v občianskom súdnom konaní znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa žalobca domáha. Imanentnou súčasťou rozhodovania súdu je posudzovanie aktívnej a pasívnej vecnej legitimácie v konaní (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/205/2009). Žalobcu zaťažuje povinnosť preukázať svoju aktívnu vecnú legitimáciu v konaní.

14. Bolo preukázané, že medzi SLSP, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola dňa 29.10.2014 uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, s tým, že predmetom postúpenia mala byť aj pohľadávka voči žalovanej v celkovej výške 599,54 Eur na základe zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 25.10.2005. Ustanovenie § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená. Keďže pôvodný veriteľ SLSP, a.s. je bankou, zákonodarcom sú v osobitnom zákone stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta, a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak je pohľadávka splatná, predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Vzhľadom na text daného ustanovenia je zrejmé, že zákonodarca v ňom stanovil predpoklady, ktoré musia byť splnené pre to, aby bola pohľadávka spôsobilá na postúpenie zo strany banky na tretiu osobu. V prípade, že tieto podmienky splnené nie sú, nemôže dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Ustanovenie § 89 ods. 1 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, na ktoré poukázal žalobca a podľa ktorého banka si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchyľne od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť, nadobudlo účinnosť až 10.6.2013, pričom zmluvu o úvere uzavrela banka so žalovanou pred účinnosťou tohto zákonného ustanovenia. Treba zdôrazniť, že ustanovenie

§ 92 ods. 8 zákona o bankách má nepochybne povahu kogentného ustanovenia, od ktorého sa nie je možné v zmluve odchyliť, keďže je v ňom vymedzený postup, ktorý musí byť dodržaný na to, aby banka bola oprávnená postúpiť pohľadávku z úveru tretej osobe a ktoré dáva možnosť klientovi po písomnej výzve banky vyrovnat' omeškané splátky úveru a predísť tak postúpeniu pohľadávky na tretiu osobu. Toto ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách musí byť dodržané v každom prípade bez ohľadu na to, či dlžník s postúpením pohľadávky nesúhlasí, ako aj vtedy, keď banka do všeobecných obchodných podmienok vložila ustanovenie o súhlase dlžníka s postúpením pohľadávky banky na tretiu osobu. Nemohlo preto dôjsť k platnému dojednaniu odchýlnej úpravy podmienok postúpenia pohľadávky banky v zmluve o úvere, čo je zvyraznené aj tým, že žalovaná vystupuje v zmluvnom vzťahu zo zmluvy o úvere v postavení spotrebiteľa teda slabšej zmluvnej strany. Žalovaná nemohla ovplyvniť text VOP, ktoré vopred pripravila banka a musela tieto podmienky ich prijať, keď chcela, aby jej bol úver poskytnutý. V článku 19 bod 19.16 VOP Slovenskej sporiteľne, a.s., ktoré sú podľa zmluvy o úvere súčasťou zmluvy, je spotrebiteľovi zo strany banky naoktrojované ustanovenie, podľa ktorého klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, splatné, nesplatené, premičané alebo nepremičané. Znenie tohto zmluvného ustanovenia umožňuje banke postúpiť pohľadávku voči klientovi zo zmluvy kedykoľvek a nezohľadňuje teda žiadnu z podmienok prípustnosti postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách (predtým § 92 ods. 7 zákona o bankách). Pre rozpor s týmto kogentným zákonným ustanovením je preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka toto zmluvné ustanovenie VOP absolútne neplatné. Citované ustanovenie zmluvy je oddeliteľné od zvyšnej časti zmluvy o úvere, ktorá podľa § 41 Občianskeho zákonníka ostáva platnou. Nemôže ísť o platnú časť právneho úkonu aj z toho dôvodu, že v danom ustanovení sa neprípustne (na ujmu práv spotrebiteľa) eliminujú zákonné limity umožňujúce banke postúpiť pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe. Je tým výrazne zhoršené postavenie spotrebiteľa, ktorý vstupoval do zmluvného vzťahu s veriteľom - bankou, z čoho pre spotrebiteľa vyplývajú garancie, keďže činnosť banky podlieha dozoru a dohľadu NBS, pričom pokiaľ by bolo takéto zmluvné ustanovenie platné, bola by banka oprávnená bez akéhokoľvek predchádzajúceho upozornenia dlžníka pohľadávku proti spotrebiteľovi postúpiť tretej osobe, aj nebankovému subjektu, a to aj vtedy, ak by dlžník pohľadávku riadne a včas splácal. Uvedené ustanovenie článku 19 bod 19.16 VOP zavádza značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a je preto absolútne neplatné aj v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaná nemohla ovplyvniť obsah bankou vopred pripravených VOP. Daný zmluvný vzťah je vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, pričom žalovaná vystupovala v pozícii spotrebiteľa a bolo povinnosťou súdu s poukazom na ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa prihliadať aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premičania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával (rovnaký záver prijal Krajský súd v Trenčíne v rozsudku č.k. 6Co/603/2015 - 166 zo dňa 22.3.2016). Žalobca, ktorému SLSP, a.s. pri uzavretí zmluvy o postúpení pohľadávok odovzdala všetku zmluvnú dokumentáciu ohľadom predmetného úveru, predložil súdu odstúpenie od zmluvy o úvere učené SLSP, a.s. listom zo dňa 11.6.2013, v ktorom banka vyzýva žalovanú, aby do 7 dní uhradila banke omeškaný splatný dlh z predmetného úveru vo výške 560,31 Eur. Banka bola oprávnená od zmluvy odstúpiť v zmysle bodu 7.6.1 písm. d/ VOP a písomné odstúpenie od zmluvy vyhotovila pred tým ako uzavrela so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávok dňa 29.10.2014. Žalobca však nijako nepreukázal, že toto odstúpenie od zmluvy obsahujúce písomnú výzvu na zaplatenie dlhu banka doručila žalovanej, resp. jej ju aspoň odoslala. Žalobca súdu oznámil, že odstúpenie od zmluvy bolo žalovanej zaslané formou obyčajnej listovej zásielky. Bolo v záujme veriteľa, aby kvalifikovanú výzvu zasielal dlžníkovi takým spôsobom, aby to bolo preukázateľné, a aby doklad o odoslaní (poštový podací lístok), resp. doručení výzvy (doručenku) dlžníkovi uschovával pre prípad jeho potreby v budúcnosti. Ak nie je preukázané aspoň odoslanie písomnej výzvy dlžníkovi, nie je na mieste uvažovať o fikcii doručenia v zmysle bodu 10.3 VOP, na ktoré ustanovenie poukazoval žalobca. Doklady o odoslaní, resp. doručení kvalifikovanej výzvy žalovanej žalobca teda súdu nepredložil. Predpoklady uvedené v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách ako nevyhnutné podmienky platnosti postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu vyhodnotil aj Krajský súd v Prešove v uznesení č.k. 6Co/119/2013-135 zo dňa 29.5.2014, Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 18Co 358/2015 zo dňa 11.10.2016, Krajský súd v Trenčíne v rozsudkoch č.k. 5Co/460/2015-138 zo dňa 13.1.2016, č.k. 6Co/603/2015 - 166 zo dňa 22.3.2016, č.k. 17Co 1308/2015-74 zo dňa 21.12.2016, č.k. 5Co 391/2016-245 zo dňa 13.12.2016, Krajský súd v Trnave v rozsudkoch č.k. 26Co/552/2015 zo dňa 26.9.2016, č.k. 23Co/450/2015 zo dňa 25.9.2016, Krajský súd v Žiline v rozsudkoch č.k. 11Co/235/2016 zo dňa 12.9.2016, č.k. 9Co/248/2016

zo dňa 22.8.2016. Súd nevidel dôvod pre odklon od tejto ustálenej rozhodovacej činnosti súdov. Súdna prax sa už odklonila od rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 210/01, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takého oznámenia vychádza bez toho, aby ako predbežnú otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Odklon od uvedeného rozhodnutia vyplýva napríklad z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo 49/2008 zo dňa 14.5.2008 ako aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009, podľa ktorého v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo, a z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodiť, že dlžník by nemohol namietat' a súd skúmat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca, a nemožno vyvodit' ani to, že dlžník by mohol namietat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky len vtedy, ak by postupca postúpenie pohľadávky dlžníkovi neoznámil, ale postupník by postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal; na takéto rozlišovanie v postavení dlžníka nemožno nájsť oporu v ustanovení § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka. K správnosti týchto záverov obsiahnutých v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009 sa priklonil aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 337/2012-19 zo dňa 3.7.2012.

15. Keďže žalobca nepreukázal, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky na žalobcu písomne vyzval žalovanú na splnenie peňažného záväzku titulom poskytnutého úveru, že jej túto výzvu odoslal, a doručil, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 29.10.2014 je v časti postúpenia pohľadávky voči žalovanej absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

16. Aj v prípade, ak by žalobca preukázal, že jeho právny predchodca odoslal odstúpenie od zmluvy obsahujúce písomnú výzvu žalovanej pred postúpením pohľadávky, teda, že žalobca je v konaní aktívne vecne legitimovaný, súd by žalobe nemohol vyhovieť. Pokiaľ ide o odstúpenie od zmluvy, tak podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka v zásade platí, že odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje. K jej zrušeniu od začiatku nedôjde v prípade, ak je právnym predpisom ustanovené inak alebo ak sa účastníci zmluvy dohodli inak. Pokiaľ ide o odlišný režim dohodnutý účastníkmi zmluvy, vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám ustanovenie § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje také zmluvné podmienky, ktoré by sa odchyľovali od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Akákoľvek zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve, podľa ktorej odstúpením od zmluvy sa zmluva nezrušuje s účinkami ex tunc, prípadne podľa ktorej odstúpením od zmluvy nezanikajú platobné záväzky klienta vrátane úrokov a zmluvných pokút, zhoršuje postavenie spotrebiteľa, pretože spotrebiteľa zaväzuje nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka v dôsledku odstúpenia od zmluvy. Súd preto neprihliadal na ustanovenia článku 7.6.1. VOP, v zmysle ktorých pri odstúpení od zmluvy bankou nezanikol záväzok žalovanej splatiť pohľadávku vrátane jej príslušenstva. K rovnakému záveru dospel Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 7Co/365/2015, Krajský súd v Trenčíne v rozhodnutiach sp. zn. 5Co/661/2015, sp. zn. 4Co/625/2015. Ustanovenia § 54 ods. 1 a 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylučujú aplikáciu ustanovení Obchodného zákonníka o následkoch odstúpenia od zmluvy, nakoľko stanovujú prednostné použitie ustanovení Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, bez ohľadu na to, podľa ktorého zákona (Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka) bola zmluva uzavretá. Táto zásada viac krát judikovaná slovenskými súdmi viedla k tomu, že v záujme jednoznačného výkladu ustanovení na ochranu práv spotrebiteľa, zákonodarca výslovne túto zásadu zakotvil zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2015 do ustanovenia § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka. Keďže zákon č. 102/2014 Z.z. neobsahuje prechodné ustanovenie k predmetnému ustanoveniu, je potrebné ust. § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka použiť aj na daný zmluvný vzťah založený pred účinnosťou tohto ustanovenia. K rovnakému záveru o potrebe aplikovať ust. § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka aj na zmluvné vzťahy založené pred účinnosťou tohto ustanovenia dospel v obdobnej veci Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 4MCdo/17/2014 zo dňa 26.11.2015. Odstúpením od zmluvy zo strany právneho predchodcu žalobcu bola zmluva od začiatku zrušená, nakoľko iné dojednanie sa odchyľuje od zákonnej úpravy v neprospech spotrebiteľa - žalovanej tým, že jej ukladá povinnosť vrátiť viac než rozdiel toho, čo účastníci jeden od druhého dostali vrátane úrokov. Vzhľadom na odstúpenie od zmluvy, kedy zmluva bola zrušená od počiatku vzniklo medzi účastníkmi bezdôvodné obohatenie, pričom v jeho dôsledku boli účastníci povinní vydať si vzájomne to, čo dostali podľa ustanovenia § 457

Občianskeho zákonníka. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. bol súd povinný prihliadať aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania a to aj vtedy, ak by bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Súd teda musel z úradnej povinnosti preskúmať, či uplatnené právo proti žalovanej ako spotrebiteľovi nie je premlčané. V dôsledku zrušenia zmluvy odstúpením od nej medzi účastníkmi vznikol záväzkový vzťah z bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, t.j. plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, a preto je potrebné na premlčanie aplikovať ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Subjektívna dvojročná premlčacia doba začala plynúť od okamihu, keď mal oprávnený k dispozícii všetky skutkové informácie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Tieto informácie mal právny predchodca žalobcu ako oprávnená osoba k dispozícii hneď po odstúpení od zmluvy, t.j. k 11.6.2013. Premlčacia doba začala plynúť od nasledujúceho dňa, plynula bez prerušenia a uplynula najneskôr dňa 11.6.2015, s tým, že zmena v osobe veriteľa podľa § 111 Občianskeho zákonníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby, a žalobca svoje právo uplatnil na súde až dňa 01.02.2016, t.j. po uplynutí dvojročnej premlčacej doby. Celé uplatnené právo je premlčané, čo je v zmysle § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka tiež dôvodom na zamietnutie žaloby.

17. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerene rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Vzhľadom k tomu, že súd žalobu zamietol v celom rozsahu, žalovaná dosiahla v konaní plný úspech. Keďže však žalovaná náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu nevyplýva, žeby žalovanej vznikli nejaké trovy konania, súd výrokom II. vyslovil, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.